CU — ŞI FĂRĂ — ZĂPADĂ...

Încă de la începutul lunii decembrie 1971, organele centrale cu atribuţii în domeniul educaţiei fizice şi sportului au adoptat, în comun — excelentă iniţiativă — un amplu plan de măsuri prin care să fie valorificate la maximum condiţiile naturale şi materiale existente în toate judeţele, **în vederea îmbunătăţirii activităţii de atragere a oamenilor muncii, îndeosebi a tineretului, în practicarea sportului PE ÎNTREAGA PERIOADĂ A SEZONULUI DE IARNĂ,**

Se spera — şi se mai speră încă — în obţinerea unor succese care să exprime înţelegerea faptului că **practicarea sportului de iarnă nu trebuie limitată doar LA UNELE ZONE MONTANE,** că există numeroase forme — printre altele : excursiile pe schiuri, drumeţii, concursuri populare la schi (chiar şi la fond) patinaj şi săniuş — prin care activităţile sportive din acest sezon pot deveni accesibile tineretului, oamenilor muncii **DE PE ÎNTREG TERITORIUL ŢĂRII.**

Am avut, de atunci, prilejul să consemnăm pregătiri intense, destule iniţiative şi preocupări atente pentru ca prevederile acestui plan de măsuri să fie îndeplinite la nivelul cerinţelor. Ne-au parvenit, de asemenea, ştiri îmbucurătoare despre organizarea diferitelor activităţi sportive specifice sezonului de iarnă. Mai puţine, totuşi, şi — din nou — doar din judeţele cu condiţii naturale extrem de prielnice, cu tradiţii în sporturile de iarnă.

De vină pare, însă, a fi de data aceasta lipsa zăpezii în foarte multe zone ale ţării. Este o explicaţie pentru ceea ce nu s-a putut face pînă acum, **dar numai în ceea ce priveşte activităţile programate să se desfăşoare în aer liber** (mai puţin patinajul, acolo unde există condiţii corespunzătoare, excursiile şi drumeţiile).

Lipsa de zăpadă nu poate fi, însă, o scuză (din anumite puncte de vedere — dimpotrivă) pentru

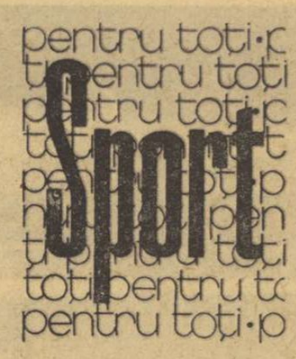

faptul că la reluarea cursurilor, deşi timpul a fost destul de călduros, **doar în puţine unităţi şcolare lecţiile de educaţie fizică şi diferite activităţi sportive au fost programate în aer liber.** În general, considerăm că vremea favorabilă trebuie mai bine folosită de toate asociaţiile sportive pentru **PRELUNGIREA COMPETIŢIILOR DE MASĂ ÎN AER LIBER.**

În fine, este bine că totul, sau aproape totul, a fost pregătit pentru ca, o dată cu căderea zăpezii — anunţată, de altfel, pentru următoarele zile — să se poată porni o largă şi eficientă acţiune de organizare a numeroaselor activităţi din sporturile de iarnă.

Pînă atunci să amintim că există şi alte posibilităţi de angrenare a tineretului în practicarea sistematică a exerciţiilor fizice şi sportului. Pentru că sezonul sportiv de iarnă nu înseamnă — oricît de importante sînt ele ! — doar centre de iniţiere sau concursuri de schi, patinaj, săniuş, hochei pe gheaţă, excursii şi drumeţii. În afara activităţii organizate în aer liber este — în orice condiţii — necesar să se folosească întreaga capacitate a sălilor de sport, bazinelor de înot, popicăriilor, spaţiilor special rezervate în cadrul căminelor culturale etc. **PRIN ACEASTA SE VA ASIGURA CONTINUITATE ÎN ACTIVITATEA SPORTIVĂ DIN TIMPUL IERNII LA UN MARE NUMĂR DE DISCIPLINE** şi va fi evitată „pauza" pînă ce vor exista condiţii să se dea startul competiţional pe pîrtiile şi patinoarele din toate judeţele ţării.

După cîteva zile de ger aspru, a început să ningă. În destule locuri n-a mai fost nevoie de nimic altceva pentru ca tineretul să se întîlnească — în număr record anul acesta — pe patinoare sau pe pîrtii. Am salutat şi remarcabilele iniţiative de valoarea celei sucevene, care ne-a convins pe deplin de eficienţa unor acţiuni atractive, bine organizate. Dar nu am primit multe veşti din judeţele în care pînă acum nu prea ajungea ecoul chemărilor sportive de iarnă. Să nu se fi schimbat, oare, nimic ?

Dan GÂRLEŞTEANU

FESTIVALUL SUCEVEAN AL SPORTURILOR DE IARNĂ, ÎN IMAGINI

Duminică, în oraşul Cîmpulung Moldovenesc, aproape 4 500 de copii şi tineri şi-au dat întîlnire la primul Festival al sporturilor de iarnă, organizat de Consiliul judeţean pentru educaţie fizică şi sport din Suceava, în colaborare cu organele şi organizaţiile cu atribuţii în domeniul educaţiei fizice şi sportului din judeţ.

A fost o manifestaţie grandioasă, care s-a bucurat de o reuşită deplină şi care a fost urmărită de foarte mulţi spectatori localnici sau veniţi din toate colţurile nordului Moldovei. Fotoreporterul nostru **Theo Macarschi** a surprins cîteva momente deosebite...

Ca şi la patinaj viteză, cei mai mulţi concurenţi s-au prezentat în proba de schi-fond rezervată copiilor. Lungimea traseului — un tur de stadion. În fotografie, un aspect de la mult aşteptata plecare în cursă.

Probele de patinaj viteză, în care s-au prezentat sute de concurenţi, unii îmbrăcaţi în pitoreşti costume naţionale, au prilejuit o mare bucurie atît pentru micile „cravate roşii", cît şi pentru spectatorii prezenţi.

Pentru publicul din oraşul Cîmpulung Moldovenesc, jocurile de hochei din cadrul festivalului au constituit unul dintre punctele de atracţie. Vă prezentăm un aspect din timpul partidei dintre echipele Metalul Rădăuţi şi Liceul Dragoş Vodă C. Lung Moldovenesc. Radu Şfichi *şutează şi înscrie un nou gol*

Primul Festival al sporturilor de iarnă sucevene a evidenţiat un mare talent în probele de schi-fond: Petre Ciobanu, *absolvent al Grupului şcolar din Cîmpulung Moldovenesc, cîştigătorul probei de 5 km — juniori.*

atletism

EXISTĂ ÎNCĂ RESURSE PENTRU UN SALT VALORIC ÎN PERFORMANŢELE JUNIORILOR

Recenta hotărîre a forului european de atletism de a omologa, cu începere de la 1 ianuarie 1972, recorduri europene de juniori vine să întărească decizia luată cu doi ani înainte de a se organiza campionate continentale şi pentru tinerii atleţi. O parcurgere, chiar şi fugară, a cifrelor înscrise în prima tabelă oficială ne pune în faţa unor performanţe de cea mai ridicată valoare cum ar fi 10,1 la 100 m, 45,5 la 400 m, 1:45,9 la 800 m, 2,25 m la înălţime, 5.40 m la prăjină, 7842 p la decatlon în probele masculine (pînă la 19 ani), sau 11,2 la 100 m, 2:02,7 la 800 m, 1.87 m la înălţime, 60,54 la suliţă, în cele feminine (pînă la 18 ani) cifre care ar cinsti orice podium de premiere.

În ţara noastră activitatea juniorilor s-a bucurat întotdeauna de un sprijin deosebit. Nici de talente nu am dus şi nu ducem lipsă. Unele rezultate obţinute în 1971 — peste 250 de recorduri naţionale, succese în Ungaria, Cehoslovacia, R. F. a Germaniei, la Balcaniadă — merită a fi subliniate. Ca de altfel şi performanţele unor tineri ca Anton, Gavrilaş, Monoranu, Satmari, Zörgö, Iordan, Tudor, David care s-au apropiat foarte mult de cifrele unui bun nivel european, sau cele ale unor elemente de certă perspectivă (Ghipu, Cîrstea, Ioniţă, Voicu, Leanu, Surdu, Cristudor).

Dar toate aceste realizări reflectă oare condiţiile mult îmbunătăţite de pregătire pe care le-au avut în sezonul trecut atleţii juniori ? La această întrebare încă nu putem primi un răspuns afirmativ. Şi aceasta deoarece :

— rezultatele înregistrate în multe probe (400 m, 400 m garduri, 110 m garduri, triplusalt la băieţi, 400 m, 800 m, 1500 m, greutate şi disc la fete) nu au atins încă un nivel internaţional ;

— într-o serie de confruntări bilaterale cu echipele R. D. Germane, Poloniei, R.S.S. Ucrainene s-au înregistrat rezultate slabe ;

— mai există recorduri de o valoare medie (200 m, 400 m garduri, marş la băieţi, lungime, greutate, înălţime la fete) care se dovedesc greu atacabile de reprezentanţii actualei generaţii ;

— la finalele campionatelor naţionale de juniori am înregistrat un număr mare de sportivi a căror valoare nu s-a ridicat la nivelul baremurilor de participare stabilite de federaţia de specialitate ;

— procesul de pregătire din unele secţii se dovedeşte a fi în continuare necorespunzător.

Şi pentru a ilustra cele afirmate mai sus cu exemple vii vom încerca şi o clasificare a secţiilor în ceea ce priveşte munca dusă cu juniorii. Într-un prim eşalon — unităţi de elită, am amintit de Şcoala sportivă de atletism din Bucureşti, clasată pe locul I în ansamblul activităţii juniorilor în 1971 (24 de titluri de campioni şi 64 de recorduri naţionale). Este cea mai bine încadrată unitate atletică din ţară (cu peste 20 de cadre). La fel de apreciate pot fi şi rezultatele (după numai un an de activitate) ale Liceului experimental de atletism din Cîmpulung Muscel (25 de recorduri, 11 titluri, 10 atleţi în lot).

În rîndurile unităţilor de bază — secţii cu rezultate meritorii în ansamblu, se află Metalul Bucureşti, Liceul nr. 2 Iaşi, Viitorul Bucureşti, Dinamo Bucureşti, Şcolarul Bucureşti, C. A. Roman, C.S.M. Cluj, Şcoala sportivă Bacău, Şcoala sportivă Constanţa şi C. S. Brăila. O altă categorie, a unităţilor în ascensiune, dar ale căror rezultate nu se ridică în totalitate la nivelul aşteptărilor, cuprinde pe Petrolul Ploieşti, Şcoala sportivă Ploieşti, C.S. Piteşti, Liceul N. Bălcescu din Cluj, Şcoala sportivă Oradea, Constructorul Bucureşti, Şcoala sportivă Focşani, Rovine Craiova, Şcoala sportivă Cluj, Şcoala sportivă Braşov. Şi, în sfîrşit, mai există şi o serie de secţii ce fiinţează de mai mulţi ani, dar ale căror rezultate la juniori continuă să fie necorespunzătoare : Şcoala sportivă Tg. Mureş, Şcoala sportivă Arad, Progresul Bucureşti, Rapid Bucureşti, C.S.M. Reşiţa, Şcoala sportivă Călăraşi, Şcoala sportivă Energia Bucureşti, Şcoala sportivă Bistriţa şi, din păcate, încă multe altele.

Obţinerea unor rezultate valoroase este direct condiţionată şi de modul în care tehnicienii (antrenori sau profesori) înţeleg să se preocupe de antrenamentul cotidian al tinerilor atleţi şi în această direcţie putem cita mai multe exemple pozitive (antrenorii Constantinescu-Nehoi, Silviu şi Georgeta Dumitrescu, Victor Cîncă, Ion Butnaru, Constantin Muşat sau profesorii Dan Serafim, Petre Naghi, Ionel Ciotea, Elisabeta Stănescu, Mihai Răuţoiu, Geta Muşat, Radu Titiniuc, Gheorghe Fodoreanu). Toţi cei citaţi mai sus au înţeles că fără o muncă intensă cu un volum sporit, foarte apropiat de cel impus seniorilor (aşa se procedează în ţările cu o largă dezvoltare a atletismului) nu se va putea realiza prea mult. Astăzi nu se mai poate admite lucrul la întîmplare : nici nu mai putem lua în considerare vechile scuze „nu avem condiţii", deoarece avem suficiente exemple de secţii care au dat campioni, recordmeni şi titulari în echipele reprezentative fără a beneficia de piste sau instalaţii speciale. La acestea din urmă, însă, dorinţa de afirmare a tinerilor sportivi, pasiunea specialiştilor au dus la învingerea celor mai multe greutăţi.

Nu e mai puţin adevărat că dacă cei însărcinaţi de federaţia de specialitate cu controlul şi îndrumarea activităţii juniorilor pe toată scara responsabilităţilor s-ar fi dovedit mai exigenţi, multe din aspectele negative (lipsă de organizare, comoditate, stare de automulţumire cu unele rezultate izolate, studiu tehnico-metodic insuficient şi ocazional, planificări la voia întîmplării, lucru după rutină) puteau fi diminuate şi chiar înlăturate.

O atitudine fermă împotriva celor cu veşnice pretenţii (nejustificate prin munca ce o depun şi rezultatele înregistrate), o trezire din letargie a celor ce vegetează încă şi nu se înscriu în efortul general de ridicare continuă a atletismului românesc pe poziţii superioare în ierarhia internaţională — sînt măsuri imediate ce se impun pentru continuarea bătăliei pe stadion pentru performanţe cît mai multe şi mai valoroase.

prof. NICOLAE MĂRĂŞESCU
antrenor federal

TENIS

În vizită la secţiile angajate în campionat

În plin anotimp de schi, patinaj şi alte sporturi de iarnă, tenisul intern de performanţă îşi pregăteşte cu perseverenţă sezonul de „aer liber". Dinamoviştii bucureşteni (recent a mai apărut un „Dinamo" în sportul alb : este vorba despre clubul brasovean) campioni, după cum se ştie, ai ediţiei '71 a întrecerii republicane pe echipe vor să reediteze performanţa şi în acest an. Tel căruia i-au fost subordonate toate forţele, interesele şi disponibilităţile secţiei de tenis.

După două săptămîni petrecute la munte, unde s-au fortificat în aerul tare al Bucegilor, elevii antrenorului emerit **Marin Bădin** şi ai prof. **Aurel Segărceanu** s-au reunit la Bucureşti. Ce fac ei în aceste zile ? Întrebarea i-am adresat-o profesorului Segărceanu, într-una din serile trecute, aflat cu o parte dintre jucători în sala clubului Steaua.

— De patru ori pe săptămînă, între orele 20—23, jucăm tenis, jucătorii noştri aplicînd diferite scheme tactice, perfecţionîndu-şi unele lovituri, iar cei mai mici învăţînd lovituri noi. Alte trei zile le folosim pentru antrenamente de mărire a rezistenţei fizice generale şi a forţei, în acest scop efectuînd lungi alergări în parcul clubului nostru.

Maestrul Bădin, alternînd răspunsurile la întrebările noastre cu indicaţii date cînd lui Dron, cînd lui Viorel Marcu, ne informează asupra întrecerilor internaţionale la care urmează să participe echipa dinamovistă, evident tot pentru a-şi verifica forţele în vederea campionatului : **„Vom juca în compania unei selectionate a Bulgariei la Varna şi apoi la Bucureşti, iar mai tîrziu vom face o deplasare la Praga".**

În componenţa echipei s-au produs două mici modificări : prima — transferarea la Dinamo Braşov a luditei Dibar-Gohn şi venirea la dinamovişti a lui Bebe Almăjan (fost la C.S.U Construcţii). În rest, formaţiile sînt alcătuite astfel : seniori — **Sever Dron, Viorel Marcu, Almăjan,** senioare — **Manana Nunweiller, Virginia Ruzici,** junioare — **Mariana Simionescu, Florenţa Mihai, Mariana Hadgiu, Cristina Bădin,** juniori — **Breazu, Manea, Călin Ionescu, Alexandru Bădin.**

Ion GAVRILESCU

handbal

(Urmare din pag. 1)

nu mai este un secret — mai ales pe contribuţia (uneori substanţială) a **Anei Stănişel.** VOINŢA ODORHEI a ajuns şi ea la capătul puterilor. Fără o sală de antrenament adecvată, fără meciuri de verificare în perioada de întrerupere a campionatului, lipsită în ultimul moment şi de portarul Clara Bartok, echipa lui **Dionisie Szabo...** respiră greu. „U" CLUJ a început să simtă gustul victoriei. Şi dacă în formaţie, alături de harnicele jucătoare existente (din rîndul cărora **Rodica Vidu** se înalţă cu un cap...), ar mai fi şi una sau două handbaliste cu un gabarit mai mare, antrenorul **Tiberiu Rusu** ar putea să spere. Poate că o face şi aşa.

Formaţia CONFECŢIEI realizează unele jocuri bune şi altele foarte proaste. Jucătoarele sale, chiar şi cele cu vechi state de serviciu în handbal, greşesc incredibil de mult, dau pase la adversar, au dificultăţi în prinderea mingii. Antrenorul **V. Gogiltan** — unul dintre puţinii curajoşi — ne mărturisea că este vorba de lipsă de pregătire.

Ca o concluzie, la Cluj cele mai bune impresii le-au lăsat **Universitatea Timişoara, Universitatea Bucureşti, Textila Buhuşi şi Universitatea Cluj.**

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

1.	„U" TIMIŞOARA	15	14	0	1	270—149 28
2	„U" Bucureşti	15	12	1	2	226—164 25
3.	I.E.F.S.	15	9	2	4	173—154 20
4.	Mureşul Tg. M.	15	6	2	7	164—165 14
5.	Textila Buhuşi	15	6	2	7	174—188 14
6.	Rulmentu. Bv.	15	6	2	7	193—226 14
7.	Rapid	15	4	3	8	149—166 11
8.	Voinţa Odorhei	15	4	1	10	149—183 9
9.	„U" Cluj	15	3	2	10	167—234 8
10.	Confecţia	15	2	3	10	170—206 7

Campionatul de handbal feminin, divizia A, se reia la 2 aprilie cu disputarea celor trei etape (restanţe) din turul I în aer liber.

LOTUL NAŢIONAL DE HANDBAL FEMININ

Reuniţi la Cluj, antrenorii echipelor de handbal de divizia A au propus pentru lotul lărgit — din cadrul căruia vor fi chemate, pe rînd, jucătoare pentru alcătuirea reprezentativelor naţionale feminine — următoarele handbaliste :

Lucreţia Anca, Mariana Husar, Elisabeta Simo, Cornelia Hristov, Elisabeta Ionescu, Lidia Stan — portari, Nadire Ibadula, Maria Magyari, Rozalia Soş, Doina Furcoi, Emilia Munteanu, Doina Băicoianu, Terezia Popa, Simona Arghir, Magda Mikloş, Irene Oancea, Maria Szőllosi, Maria Popa, Viorica Vieru, Elena Dobîrceanu, Iolan Rigo, Rada Şerban, Elena Frîncu, Niculina Iordache, Natalia Rublenco, Casandra Agoroaie, Rodica Bunea, Elena Adochiţei, Elena Onofraş şi Hilda Hrivnak.

NATAŢIE

START PROMIŢĂTOR ÎN NOUL SEZON

Cei mai buni sprinteri ai ţării se pregătesc intens. Aflaţi în plină perioadă de maximă încărcătură, cu trei săptămîni înaintea „internaţionalelor" de la Reşiţa, craulştii noştri (şi nu numai ei) au participat la o primă verificare, încheiată cu rezultate apreciabile.

Anul trecut, de pildă, în aceeaşi perioadă, Slavic înota în bazin scurt 56,1, iar Miclăuş 57,8 iar acum — la Brăila — recordmanul ţării a reuşit 54,0 (un timp excelent pentru luna ianuarie), iar dinamovistul 56,3. În ambele cazuri putem aprecia nu numai buna pregătire, dar şi baza lor de plecare, care spre deosebire de sezonul trecut, se situează acum la o valoare mult mai ridicată. Cifrele respective, ca şi cele realizate de Oprităescu (56,5) sau Adam (57,0), trebuie evaluate, desigur, şi prin prisma avantajului ce-l conferă un bazin de 25 m, dar nu trebuie pierdut din vedere faptul că toţi sprinterii citaţi mai sus s-au pregătit în timpul iernii în bazine de dimensiuni regulamentare, iar întoarcerile lor — departe de a atinge perfecţiunea — nu le asigură încă zecimile scontate de specialişti.

Autor al unui spectaculos comeback în activitatea competiţională, Vladimir Moraru (cu 56,2) revine printre fruntaşi. Şi tot în concursul brăilean, alţi doi tineri înotători bucureşteni ne-au atras atenţia prin rezultatele lor în această perioadă. Deposedat de ambele recorduri naţionale, Gh. Lupu încearcă să revină în fruntea celor mai rapizi spatişti, obţinînd la prima „sută" din 1972, 62,0. Disputa sa cu reşiţeanul M. Hohoiu (a cărui replică nu va întîrzia) va apropia anul acesta în mod cert recordul naţional de o bună valoare internaţională. În sfîrşit, mai merită a fi subliniat saltul substanţial realizat de Octavian Resler cu 1:10,1 pe 100 m bras. **(a.v.)**

I.E.F.S. — C.S. ŞCOLAR 6—6 (1) ÎN „CUPA 16 FEBRUARIE"

Au început întrecerile de juniori din cadrul campionatului municipiului Bucureşti la polo. Iată primele rezultate : Şc. Sp. 1—Şc. Sp 2 8—5 ; Progresul — Dinamo 5—3 ; Rapid — C.S. Şcolar 4—3 ; Dinamo — Şc. Sp. 2 10—6 ; Progresul — C. S. Şcolar 12—4 ; Şc. Sp. 1 — Petrolul Ploieşti 10—5. La sfîrşitul săptămînii trecute a avut loc şi un concurs de înot (probe de 100 m liber) rezervat tinerilor poloişti. Cele mai bune rezultate au fost obţinute de Szerző (Dinamo) 60,0, Mirea (Progresul) şi Postăvaru (Dinamo) 61,0.

• În competiţia dotată cu „Cupa 16 Februarie" s-au înregistrat următoarele rezultate : Rapid — C.S. Şcolar 9—4 ; I.E.F.S. — Progresul 9—4 ; Rapid — Dinamo (rezerve) 12—3 ; I.E.F.S. — C.S. Şcolar 6—6 !

Gh. COCIUBAN-coresp.

PUGILISM

Reîncepe campionatul divizionar

ECHIPELE SÎNT GATA DE START

Peste cîteva zile, echipele participante la campionatul diviziei A vor intra din nou în focul întrecerilor : sîmbătă şi duminică se inaugurează noul sezon competiţional, o dată cu începerea returului campionatului (ediţia 1971—1972). Cele 40 de echipe divizionare (20 feminine şi tot atîtea masculine) s-au pregătit cu multă atenţie în această scurtă vacanţă de iarnă. Peste tot s-au făcut preparative complexe, de la acţiunile gospodăreşti pînă la cele de ordin tehnic şi educativ. Echipele, în special cele aflate în fruntea clasamentelor, vor să confirme forma bună în care s-au găsit la terminarea turului, pentru a se putea număra printre „tripletele", din fiecare serie, care vor participa la lupta directă pentru titluri. Pentru atingerea acestui obiectiv, echipele divizionare, şi nu numai cele din prima parte a clasamentelor, s-au antrenat intens, unele dintre ele la un nivel superior faţă de alte perioade de pauză competiţională. Astfel, la Voinţa, Constructorul şi Laromet (Bucureşti), Metrom şi Rulmentul (Braşov), Voinţa şi C.F.R. (Tg. Mureş), Electrica şi Voinţa (Sibiu), Voinţa (Constanţa) ş.a. orele de pregătire au fost mult mai numeroase acum şi s-a lucrat intens pentru precizia loviturilor la „cap", la figuri „izolate" şi alte elemente tehnice de primă importanţă.

Multe dintre conducerile echipelor au dat curs indicaţiilor federaţiei de specialitate de a întineri loturile în vederea noului sezon, cooptînd jucători care au activat pînă acum în campionatul de calificare. Aşa au procedat, de pildă, Voinţa Ploieşti, Constructorul şi Rapid Bucureşti, Voinţa Tg. Mureş — la femei, Electrica Sibiu, Gaz metan Mediaş, C.F.R. şi Voinţa Tg. Mureş şi Metalul Plopeni — la bărbaţi.

În perioada de transferări, care s-a încheiat recent, dintre jucătorii consacraţi doar cîţiva au cerut să se mute la alte echipe. Printre aceşti sportivi nestatornici se numără şi Ion Micoroiu, maestru emerit al sportului, care numai cu doi ani în urmă şi-a schimbat echipa, trecînd de la Olimpia Reşiţa la C.F.R. Timişoara, iar acum a optat pentru Voinţa Lugoj, nou promovată în divizie. Un alt sportiv fruntaş care va juca sub alte culori este Iosif Fodor, fost campion la juniori, component al echipei naţionale de tineret ; el trece de la echipa campioană Voinţa Tg. Mureş la I.C.O. Oradea.

În perioada de întrerupere a campionatului, toate echipele şi-au analizat comportarea în tur, trăgînd învăţămintele de rigoare. Unde au fost cazuri de indisciplină, birourile de secţii au luat măsurile ce se impuneau. Situaţii mai grave au fost doar la două cluburi — Constructorul Bucureşti şi Petrolul Ploieşti. La bucureşteni, de pildă, maeştrii sportului Ilie Popescu a fost suspendat pe un an de zile pentru abandonuri repetate şi desconsiderarea colectivului, iar la Petrolul Ploieşti, pentru abateri similare, a fost suspendat pe un an, Toma Niţulescu.

Reamintim iubitorilor sportului popicelor echipele care se află în fruntea clasamentelor : **FEMININ, SERIA SUD : 1. Voinţa Bucureşti, 2. Metrom Braşov, 3. Laromet Bucureşti ; SERIA NORD : 1. C.S.M. Reşiţa, 2. Voinţa Tg. Mureş, 3. Voinţa Cluj. MASCULIN, SERIA SUD : 1. Constructorul Galaţi, 2. Rapid Bucureşti, 3. Petrolul Ploieşti ; SERIA NORD : 1. Voinţa Tg. Mureş (singura echipă neînvinsă din campionat), 2. Voinţa Cluj, 3. Electrica Sibiu.**

Toma RABŞAN

BASCHET

PARTICIPARE INTERNAŢIONALĂ LA „CUPA 16 FEBRUARIE"?

• După toate probabilităţile, „Cupa 16 Februarie", una dintre cele mai vechi competiţii de baschet organizată în ţara noastră, se va bucura anul acesta de participare internaţională. Invitata clubului sportiv Rapid este cunoscuta formaţie Partizan Novisad, una dintre cele mai valoroase formaţii din Iugoslavia, al cărei răspuns definitiv este aşteptat zilele acestea. La această ediţie a „Cupei 16 Februarie", ar urma să mai ia parte fruntaşele baschetului nostru feminin, Politehnica (actuala campioană republicană), I.E.F.S. şi Rapid (deţinătoarea primului loc după primul tur al diviziei A). Competiţia se va desfăşura între 13 şi 16 februarie.

• Minibaschetul face paşi hotărîţi la Tulcea. Olimpiu Bonjug şi Dumitru Andreev, animatorii minibaschetului în rîndul copiilor tulceni, organizează cu regularitate, avînd sprijinul C.J.E.F.S., competiţii care se bucură de un real succes. Clasamentul ultimei întreceri, „Cupa Unirea" : 1. Şc. sp. II, 2. Lic. „Spiru Haret" II, 3. Şc. sp. 1 (s-au evidenţiat Laurenţiu Boteanu de la Lic. „Spiru Haret"). În cursul anului trecut, au fost organizate numeroase alte turnee (printre care „Cupa primăverii", „Cupa 30 Decembrie"), precum şi jocuri demonstrative (la Babadag, Măcin, Isaccea şi Niculiţel).

• Un singur transfer cu „rezonanţă" efectuat în perioada acordată de F.R.B. în luna ianuarie : Doina Prăzaru a trecut de la Universitatea Craiova la Rapid Bucureşti. Amintim că Doina Prăzaru (1,82 m) — 19 ani) este considerată o speranţă a lotului reprezentativ de senioare.

hochei

Jocurile cu selecţionata de juniori a U.R.S.S.

UN TEST ASPRU — DAR FOARTE UTIL

Cu mai puţin de două luni înaintea participării la grupa B a campionatului mondial de hochei, lotul nostru reprezentativ (remaniat la 22 ianuarie) a fost supus unei verificări foarte serioase în compania echipei de juniori a Uniunii Sovietice, de trei ori consecutiv campioană a Europei. Bilanţul celor două meciuri se cunoaşte : **Selecţionata divizionară** (titulatura sub care a evoluat „naţionala" României) **a fost învinsă cu un scor general de 16—3 !**

Analiza acestei comportări necorespunzătoare, de-a dreptul deprimante, nu poate ignora o realitate obiectivă şi anume că **pe gheaţa patinoarului „23 August" a evoluat una dintre cele mai bune formaţii de hochei văzute la Bucureşti, o „orchestră" pusă excelent la punct de acest virtuoz dirijor care este Boris Maiorov.** Lotul oaspeţilor, pe care l-am urmărit şi l-am admirat, reprezintă — de fapt — pepiniera de cadre a hocheiului sovietic, este echipa lui de mîine, investită cu înalta responsabilitate de a duce mai departe o mare şi glorioasă tradiţie. Au fost voci, din rîndul specialiştilor noştri cu reputaţie, care afirmau că în cadrul grupei B a C.M., nu vom întîlni prea multe echipe mai puternice decît aceasta, pe care am avut-o în faţă, sîmbătă şi duminică. Dar, chiar dacă am accepta acest punct de vedere, el nu schimbă cu nimic starea reală a lucrurilor, şi anume că, **cu mai puţin de două luni înaintea unei confruntări foarte grele, lotul nostru reprezentativ apare la un nivel de pregătire precar, cu totul necorespunzător.**

O constatare cu caracter esenţial, care a reieşit din jocurile de la sfîrşitul săptămînii trecute ar fi că **echipa României se prezintă grav deficitară la o serie de elemente FUNDAMENTALE ale jocului de hochei: FORŢĂ, PREGĂTIRE FIZICĂ, EXECUŢII TEHNICE în regim de viteză.** Aceste carenţe, cu caracter cronic, au putut fi uneori ascunse sau estompate (mai ales în întîlnirile cu adversari mai slabi) prin aptitudinile tactice ale formaţiei noastre. Într-adevăr, echipa şi-a însuşit bine o serie de scheme, combină ingenios, intră corect în treimea adversă. Dar, aceasta nu este de ajuns. Şutul la poartă — de pildă — singura posibilitate de a marca goluri, se efectuează rar, anemic şi imprecis. Spunea cineva, şi pe bună dreptate, că în hochei cîştigă echipa care ratează mai puţin şi nu aceea care... înscrie mai mult. Al doilea joc cu echipa de juniori a U.R.S.S. a dovedit că exprimarea nu constituie un simplu joc de cuvinte. La scorul de 2—2, formaţia română a avut o perioadă de dominare insistentă, şi-a obligat adversarul la o apărare disperată, dar Pană, Tureanu, Fodorea şi Ştefanov au ratat ocazii unice de gol şi, în minutul următor, două contraatacuri ale oaspeţilor au fost finalizate ceea ce a pus, practic, capăt meciului. Acesta este hocheiul modern !

Din cele 16 goluri ale echipei de juniori a U.R.S.S. mai mult de jumătate au fost marcate din situaţii aproape identice. Şuturi puternice de la distanţă, respinse de Dumitraş şi reluate în plasă, de atacanţii adverşi, care urmăreau atenţi faza. Este adevărat că Dumitraş a respins deseori defectuos, prea aproape de poartă. Dar, unde se aflau fundaşii noştri ? Cum de n-au fost ei primii la puc, spre a-l arunca în afara zonei periculoase ? Lipsa de atenţie, plasamentul incorect, reacţiile întîrziate — iată cauzele (sau, dacă doriţi, explicaţiile) acestei stări de lucruri.

Duminică, în cel de al doilea joc, echipa noastră a făcut o partidă mult mai bună, deşi era lipsită de aportul a cinci titulari **(Varga, Ioniţă, Gheorghiu, Huţanu, G. Szabo).** Poate ar trebui investigat şi aspectul medical al chestiunii, pentru că pare cel puţin bizar ca asemenea indisponibilităţi să fie necunoscute doctorului lotului, în ajunul unui meci foarte greu. Hernia lui Huţanu, astenia lui Gheorghiu, traumatismul la umăr al lui Ionită nu se ştiau din vreme ? De pildă, am îndrăzni să spunem, înaintea deplasării în Franţa şi Elveţia ? Dar să nu facem procese de intenţie...

Interesant este — cum spuneam — că aceste absenţe nu au redus din potenţialul de luptă al colectivului, ci dimpotrivă, ceea ce i-ar putea îndemna pe factorii responsabili cu alcătuirea lotului să acorde unor „nume" mai puţin „credit din obişnuinţă" şi să reflecte mai mult la primenirea permanentă a efectivului naţional nostru.

Testul de simbătă şi duminică a fost greu şi aspru. Dar a fost util. El ne-a relevat faptul că mai avem foarte mult de muncit, că mai sînt atîtea lucruri de îndreptat. Dar, pînă la 24 martie, este timp de ajuns pentru a aduce lotul existent la nivelul maxim al potenţialului său fizic, de dăruire, încredere în propriile forţe şi entuziasm. Altfel nu vom putea supravieţui în grupa B !

Valeriu CHIOSE